

Sygnatura akt II K 664/15

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 października 2015 roku

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Jarosław Staszkiwicz

Protokolant: Dagmara Nowicka – Bemś

przy udziale oskarżyciela posiłkowego – R. B.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 X 2015 roku sprawy

O. B.,

syna M. i B. z d. D.,

urodzonego w dniu (...) w J.,

oskarżonego o to, że:

1. w przedziale czasowym pomiędzy 1 sierpnia 2014 roku a 2 sierpnia 2014 roku w J., województwa (...), na terenie ogrodów działkowych ROD – Zachód, dokonał kradzieży z włamaniem do altanki oznaczonej numerem 30, gdzie po uprzednim wyłamaniu zamka w drzwiach wejściowych dostał się do jej wnętrza, skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia klucza metalowego typu żabka oraz pilki do metali, powodując straty w wysokości 70 zł na szkodę D. M.,

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k.

2. w przedziale czasowym pomiędzy 1 sierpnia 2014 roku a 2 sierpnia 2014 roku w J., województwa (...), na terenie ogrodów działkowych ROD – Zachód, dokonał kradzieży z włamaniem do altanki oznaczonej numerem 34, gdzie po uprzednim wyłamaniu kłódki w drzwiach wejściowych zaplecza dostał się do jej wnętrza, skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia łopaty, wideł oraz grabi, powodując straty w wysokości 200 zł na szkodę Z. W.,

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k.

3. w przedziale czasowym pomiędzy 1 sierpnia 2014 roku a 2 sierpnia 2014 roku w J., województwa (...), na terenie ogrodów działkowych ROD – Zachód, usiłował dokonać kradzieży z włamaniem do altanki oznaczonej numerem 32, gdzie po uprzednim wyłamaniu górnej kłódki zabezpieczającej drzwi wejściowe oraz zamka podklamkowego, usiłował dostać się do wnętrza pomieszczenia altanki, jednak zamierzonego celu nie osiągnął, gdyż został spłoszony przez przechodniów, czym działał na szkodę M. D.,

tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k.

4. w przedziale czasowym pomiędzy 6 marca 2015 roku a 9 marca 2015 roku w J., województwa (...), dokonał kradzieży z włamaniem do samochodu osobowego marki R. (...) o nr rej. (...), gdzie po uprzednim uszkodzeniu wkładki zamka drzwi od strony pasażera, dostał się do jego wnętrza, skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia frezarki górnoprzecionowej firmy (...), powodując straty w wysokości 650 zł na szkodę M. K.,

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k.

5. w przedziale czasowym pomiędzy 17 marca 2015 roku a 20 marca 2015 roku w J., województwa (...), dokonał kradzieży z włamaniem do pomieszczenia piwnicznego oznaczonego nr 5, gdzie po uprzednim przecięciu kłódki zabezpieczającej drzwi wejściowe dostał się do wnętrza, skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia pompy do malowania, parownika do zdejmowania tapet oraz przycinarki do płytek, powodując straty w wysokości 1.500 zł na szkodę R. B.,

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k.

6. w przedziale czasowym pomiędzy 17 marca 2015 roku a 20 marca 2015 roku w J. przy ul. (...), dokonał kradzieży z włamaniem do pomieszczenia piwnicznego oznaczonego numerem 4, gdzie po uprzednim przecięciu kłódki zabezpieczającej drzwi wejściowe dostał się do wnętrza, skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia torby z proszkiem do prania oraz 6 kompletów ozdobnych sztyldów z klamkami do drzwi, powodując straty w wysokości 230 zł na szkodę J. M.,

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k.

I. oskarżonego O. B. uznaje za winnego popełnienia zarzucanych czynów, opisanych w punktach 1-3 części wstępnej wyroku przy przyjęciu, iż stanowiły one wypadki mniejszej wagi, to jest występków z art. 283 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. i z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 283 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. przy przyjęciu, iż stanowiły one elementy ciągu przestępstw i za to, na podstawie art. 283 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. (w brzmieniu sprzed 1 VII 2015 roku), wymierza mu karę 12 (dwunastu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze po 30 (trzydzieści) godzin miesięcznie;

II. oskarżonego O. B. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego czynu, opisanego w punkcie 6 części wstępnej wyroku przy przyjęciu, iż stanowił on wypadek mniejszej wagi, to jest występku z art. 283 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. i za to, na podstawie art. 283 k.k., wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze po 30 (trzydzieści) godzin miesięcznie;

III. oskarżonego O. B. uznaje za winnego popełnienia zarzucanych czynów, opisanych w punktach 4 i 5 części wstępnej wyroku, to jest występków z art. 279 § 1 k.k. przy przyjęciu, że stanowiły one elementy ciągu przestępstw i za to, na podstawie art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. (w brzmieniu sprzed 1 VII 2015 roku), wymierza mu karę roku pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 46 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k., (w brzmieniu obowiązującym od 8 VI 2010 roku do 1 VII 2015 roku), orzeka wobec oskarżonego O. B. obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz R. B. kwoty 1.500 (tysiąca pięciuset) złotych oraz na rzecz M. K. kwoty 650 (sześciuset pięćdziesięciu) złotych;

V. na podstawie art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 2 k.k. i art. 87 k.k. (w brzmieniu obowiązującym od 8 VI 2010 roku do 1 VII 2015 roku), łączy orzeczone wobec oskarżonego w punktach II i III części dyspozytywnej wyroku kary ograniczenia wolności i pozbawienia wolności i wymierza mu łączną karę roku i miesiąca pozbawienia wolności;

VI. na podstawie art. 63 § 1 k.k., na poczet orzeczonej wobec oskarżonego łącznej kary pozbawienia wolności zalicza okres jego zatrzymania w sprawie w dniu 31 III 2015 roku;

VII. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k., zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygnatura akt II K 664/15

UZASADNIENIE

W nieustalonym pomiędzy 1 a 2 sierpnia 2014 roku, O. B., na terenie ogrodów działkowych ROD – Zachód w J., w altance oznaczonej numerem 30, po wyłamaniu zamka w drzwiach wejściowych dostał się do jej wnętrza, skąd

wyniósł klucz metalowy typu żabka oraz pilkę do metalu, o łącznej wartości 70 złotych, stanowiące własność D. M.. Tego samego dnia, w tym samym miejscu, w altance oznaczonej numerem 34, wyłamał kłódkę w drzwiach wejściowych zapleczka i wyniósł stamtąd łopatę, widły oraz grabie, mające łącznie wartość 200 złotych, należące do Z. W.. Jeszcze tego samego dnia na terenie ogrodów działkowych ROD – Zachód, O. B. w altance oznaczonej numerem 32, stanowiącej własność M. D., wyłamał górną kłódkę zabezpieczającą drzwi wejściowe oraz zamek podklamkowy, po czym chciał wejść do wnętrza budynku, by wynieść stamtąd wartościowe przedmioty, lecz został spłoszony przez przechodniów.

(dowód: wyjaśnienia O. B. k. 61-64 i 65-67,

zeznania D. M. k. 6-9,

zeznania Z. W. k. 14-17,

zeznania M. D. k. 21-22,

notatka urzędowa k. 1,

protokoły oględzin k. 2-3 i 23,

protokół eksperymentu k. 65-72)

W nieustalonym dniu pomiędzy 6 a 9 marca 2015 roku O. B., za pomocą narzędzia, uszkodził wkładkę zamka drzwi od strony pasażera samochodu R. (...) o nr rej. (...), zaparkowanego przy ulicy (...) w J., należącego do M. K. i w ten sposób otworzył auto. Z pojazdu wyniósł następnie frezarkę górnoprzecionową firmy (...) o wartości 650 złotych.

Pomiędzy 17 a 20 marca 2015 roku O. B., po przecięciu kłódki zabezpieczającej drzwi pomieszczenia piwnicznego oznaczonego nr 5, mieszczącego się w budynku przy ulicy (...) w J., wszedł do tej piwnicy i zabrał stamtąd: pompę do malowania, parownik do zdejmowania tapet oraz przycinarkę do płytek, o łącznej wartości 1.500 złotych, należące do R. B.. Tego samego dnia, w tym samym budynku, O. B. przeciął również kłódkę na drzwiach pomieszczenia piwnicznego oznaczonego numerem 4. Z tej piwnicy wyniósł torbę z proszkiem do prania oraz 6 kompletów ozdobnych szyldów z klamkami do drzwi, stanowiące własność J. M., mające łącznie wartość 230 złotych.

(dowód: wyjaśnienia O. B. k. 61-64 i 65-67,

zeznania M. K. k. 30-34,

zeznania R. B. k. 41-42,

zeznania J. M. k. 45-46,

notatki urzędowe k. 28 i 39,

protokół oględzin k. 43,

protokół eksperymentu k. 65-72)

Wyrokiem z 16 I 2015 roku w sprawie II K 1524/14 Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze O. B. został skazany za czyn z art. 279 § 1 k.k. na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

(dowód: dane o karalności k. 79,

odpis wyroku k. 80)

W toku postępowania przygotowawczego oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanych czynów. Wyjaśnił okoliczności kolejnych zdarzeń, opisał swoje działania oraz sposób postępowania z zabranymi przedmiotami. Wskazał miejsca, gdzie miał dokonywać kolejnych czynów.

Takie wyjaśnienia oskarżonego oceniono jako wiarygodne. Jego relacja z poszczególnych zdarzeń zgodna jest z innymi dowodami – zeznaniami pokrzywdzonych, wynikami oględzin i eksperymentu. Brak jest powodów, by poddawać w wątpliwość wiarygodność O. B., który przyznał się do szeregu bezprawnych zachowań, czego z pewnością nie miałby powodu czynić, gdyby nie był ich sprawcą.

Za wiarygodne uznano też twierdzenia pokrzywdzonych - D. M., Z. W., M. D., M. K., R. B. i J. M.. Podali oni znane sobie okoliczności dotyczące poszczególnych zdarzeń. Ich relacje były zgodne z innymi dowodami, w tym z wyjaśnieniami oskarżonego. Pokrzywdzeni nie mieli powodu, by niezgodnie z prawdą przytaczać okoliczności tych zająć.

Podstawą ustaleń faktycznych w sprawie uczyniono też dowody z dokumentów: notatek urzędowych, protokołów oględzin, protokołu eksperymentu, odpisu wyroku dotyczącego oskarżonego i danych o jego karalności. Zostały one sporządzone przez uprawnione podmioty, w przewidzianej prawem formie. Żadna ze stron nie kwestionowała ich rzetelności.

Oskarżony przyznał, iż to on we wskazanych w zarzutach dniach dostawał się do pojazdu, altanek oraz piwnic pokrzywdzonych. Znajduje to częściowe potwierdzenie w innych dowodach. Stąd sprawstwo oskarżonego w tym zakresie nie budziło wątpliwości.

Ustalono, iż dwukrotnie w nieustalonym dniu pomiędzy 1 a 2 sierpnia 2014 roku oskarżony dostawał się do altanek, wylamując kłódkę lub zamek, na które zamknięte były drzwi do budynków. Forsował w ten sposób materialną barierę, chroniącą cudze mienie. Następnie wynosił z wnętrza przedmioty należące do pokrzywdzonych, stanowiące dla niego cudze mienie. Zatrzymywał je dla siebie, dokonując w ten sposób ich zaboru w celu przywłaszczenia. Omawiane zachowania stanowiły zatem kradzieże z włamaniem. Podobny zamiar oskarżony chciał zrealizować wylamując kłódkę i zamek w drzwiach do altanki M. D.. Nie udało mu się to, gdyż został spłoszony przez przechodzące osoby. Wcześniej jednak zmierzał bezpośrednio do dokonania zaboru przedmiotów pokrzywdzonego z altanki, doszło już do włamania do budynku. Działanie oskarżonego zatrzymało się jednak w tym przypadku w fazie usiłowania.

W odniesieniu do omawianych trzech zachowań uznano, iż stanowią one wypadki mniejszej wagi. Ma na to wpływ fakt, iż sprawca włamywał się do niezamieszkałych wówczas budynków, położonych w odludnym miejscu, co oznacza, iż nie powodował swoimi czynami poczucia zagrożenia, nie naruszał miru domowego mieszkańców zaludnionych domów. Nadto wartość przedmiotów, które zabrał lub zamierzał zabrać z altanek, była niewielka. Oskarżony kradł drobne, używane rzeczy, nie mające istotnego znaczenia dla właścicieli. Dlatego też dwa pierwsze czyny zakwalifikowano jako występki z art. 283 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k., zaś trzeci jako występki z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 283 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k.

W nieustalonym dniu pomiędzy 17 a 20 marca 2015 roku O. B. przecinał kłódki, zamykające drzwi do piwnic w budynku przy ulicy (...) w J.. Forsował w ten sposób bariery, broniące dostępu do wnętrza i do składowanych tam przedmiotów. Następnie wynosił stamtąd rzeczy, należące do pokrzywdzonych, stanowiące dla niego cudze mienie. Zatrzymywał je dla siebie. Jego zachowania stanowiły zatem kradzieże z włamaniem w rozumieniu art. 279 k.k. Czyn popełniony na szkodę J. M., z uwagi na niewielką wartość zabranych przedmiotów, jak również wynoszenie ich z piwnicy – pomieszczenia słabo zabezpieczonego, niezamieszkałego – zakwalifikowano jako wypadek mniejszej wagi, a więc występki z art. 283 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. Włamanie do piwnicy R. B. uznano natomiast za wypełniające znamiona z art. 279 § 1 k.k. Podobnie zakwalifikowano przełamanie przez niego zabezpieczenia wnętrza samochodu, należące do M. K. i wyniesienie stamtąd mienia tego pokrzywdzonego.

Oskarżony w czasie opisanych czynów nie znajdował się w sytuacji lub stanie, które wyłączałyby swobodę działania lub podejmowania decyzji. Jego zawinienie w tym zakresie oceniono zatem jako niewątpliwe.

Z tych powodów oskarżonego uznano za winnego tego, że:

- w przedziale czasowym pomiędzy 1 sierpnia 2014 roku a 2 sierpnia 2014 roku w J., województwa (...), na terenie ogrodów działkowych ROD – Zachód, dokonał kradzieży z włamaniem do altanki oznaczonej numerem 30, gdzie po uprzednim wyłamaniu zamka w drzwiach wejściowych dostał się do jej wnętrza, skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia klucza metalowego typu żabka oraz piłki do metali, powodując straty w wysokości 70 zł na szkodę D. M., co stanowiło wypadek mniejszej wagi, to jest występku z art. 283 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k.;

- w przedziale czasowym pomiędzy 1 sierpnia 2014 roku a 2 sierpnia 2014 roku w J., województwa (...), na terenie ogrodów działkowych ROD – Zachód, dokonał kradzieży z włamaniem do altanki oznaczonej numerem 34, gdzie po uprzednim wyłamaniu kłódki w drzwiach wejściowych zaplecza dostał się do jej wnętrza, skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia łopaty, widel oraz grabi, powodując straty w wysokości 200 zł na szkodę Z. W., co stanowiło wypadek mniejszej wagi, to jest występku z art. 283 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k.;

- w przedziale czasowym pomiędzy 1 sierpnia 2014 roku a 2 sierpnia 2014 roku w J., województwa (...), na terenie ogrodów działkowych ROD – Zachód, usiłował dokonać kradzieży z włamaniem do altanki oznaczonej numerem 32, gdzie po uprzednim wyłamaniu górnej kłódki zabezpieczającej drzwi wejściowe oraz zamka podklamkowego, usiłował dostać się do wnętrza pomieszczenia altanki, jednak zamierzonego celu nie osiągnął, gdyż został spłoszony przez przechodniów, czym działał na szkodę M. D., co stanowiło wypadek mniejszej wagi, to jest występku z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 283 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k.;

- w przedziale czasowym pomiędzy 6 marca 2015 roku a 9 marca 2015 roku w J., województwa (...), dokonał kradzieży z włamaniem do samochodu osobowego marki R. (...) o nr rej. (...), gdzie po uprzednim uszkodzeniu wkładki zamka drzwi od strony pasażera, dostał się do jego wnętrza, skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia frezarki górnoprzecionowej firmy (...), powodując straty w wysokości 650 zł na szkodę M. K., to jest występku z art. 279 § 1 k.k.;

- w przedziale czasowym pomiędzy 17 marca 2015 roku a 20 marca 2015 roku w J., województwa (...), dokonał kradzieży z włamaniem do pomieszczenia piwnicznego oznaczonego nr 5, gdzie po uprzednim przecięciu kłódki zabezpieczającej drzwi wejściowe dostał się do wnętrza, skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia pompy do malowania, parownika do zdejmowania tapet oraz przycinarki do płytek, powodując straty w wysokości 1.500 zł na szkodę R. B., to jest występku z art. 279 § 1 k.k.;

- w przedziale czasowym pomiędzy 17 marca 2015 roku a 20 marca 2015 roku w J. przy ul. (...), dokonał kradzieży z włamaniem do pomieszczenia piwnicznego oznaczonego numerem 4, gdzie po uprzednim przecięciu kłódki zabezpieczającej drzwi wejściowe dostał się do wnętrza, skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia torby z proszkiem do prania oraz 6 kompletów ozdobnych szyldów z klamkami do drzwi, powodując straty w wysokości 230 zł na szkodę J. M., co stanowiło wypadek mniejszej wagi, to jest występku z art. 283 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k.

Trzy pierwsze czyny popełniono w krótkich odstępach czasu, w taki sam sposób. Stanowiły one elementy ciągu przestępstw, o którym mowa w art. 91 § 1 k.k. Podobnie czyny popełnione na szkodę M. K. i R. B. dzielił niewielki odstęp czasu, dokonano ich w podobny sposób. Stąd one również przyjęto za należące do ciągu przestępstw. Pomiędzy czynami z sierpnia 2014 roku, a kradzieżą z włamaniem na szkodę J. M. upłynęło ponad pół roku. Nie jest to krótki odstęp czasu, o którym mowa w art. 91 § 1 k.k. Nadto wspomniane czyny nie pozostawały w zbiegu, o którym mowa w art. 85 k.k. w jego pierwotnym brzmieniu – dzieliło je wydanie wyroku przeciwko oskarżonemu w innej sprawie – w postępowaniu II K 1524/14 Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze. Nie mogły więc stanowić elementów wspólnego ciągu przestępstw.

Společną szkodliwość czynów z sierpnia 2014 roku oceniono jako przeciętną. Zwiększa ją trzykrotność naruszenia prawa przez sprawcę. Zmniejsza natomiast niska wartość zabranych wówczas rzeczy oraz fakt, iż w jednym przypadku czyn oskarżonego nie spowodował żadnego uszczerbku w mieniu pokrzywdzonego, zatrzymał się bowiem w fazie usiłowania.

Spoleczną szkodliwość czynów popełnionych na szkodę M. K. i R. B. oceniono jako ponadprzeciętną. Zwiększa ją dwukrotność wystąpienia przeciwko cudzemu mieniu. Brak jest okoliczności istotnie zmniejszających wagę tych czynów.

Spoleczna szkodliwość czynu polegającego na kradzieży z włamaniem przedmiotów należących do J. M. została oceniona jako niska, większa jednak niż znikoma. Mają na to wpływ okoliczność, powołane już wcześniej przy uznawaniu czynu za wypadek mniejszej wagi.

Okolicznością obciążającą dla oskarżonego była jego wcześniejsza karalność. W styczniu 2015 roku skazano go za czyn przeciwko mieniu na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Nie powstrzymała go ona przed popełnieniem kolejnych przestępstw tego samego rodzaju w marcu 2015 roku. Oskarżony wykazał w ten sposób, że wolnościowy środek oddziaływania nie zmieni jego postępowania nawet w krótkiej perspektywie, wzmocnił jedynie jego poczucie bezkarności podobnych działań. Konieczne było zatem wymierzenie mu kar w postaci bezwzględnej, w rodzaju i wysokości odpowiedniej do wagi jego występów.

Okolicznością łagodzącą, mającą wpływ na wybór rodzaju i wysokości orzekanych oskarżonego kar, była jego postawa w czasie postępowania. Przyznał się on do popełnienia zarzucanych czynów, wyjaśnił szczegółowo okoliczności ich popełnienia. Nie zamierzał zatem przedłużać procesu, rozumiał konieczność poniesienia odpowiedzialności za własne działania. Wobec sprawcy dotąd nie poddawanego oddziaływaniu kar w formie bezwzględnej, a do tego młodocianego oznacza to, że wystarczające było orzeczenie kar łagodnych rodzajowo i w zakresie wymiaru.

Sąd, biorąc pod uwagę obowiązywanie w czasie popełniania przez oskarżonego przypisanych mu czynów oraz w czasie orzekania różnych przepisów dotyczących zasad wymierzania kar jednostkowych i kary łącznej musiał rozstrzygnąć, czy reguły sprzed 1 lipca 2015 roku nie będą względniejsze dla sprawcy i nie znajdą w niniejszej sprawie zastosowania, zgodnie z art. 4 § 1 k.k. Z powodów, które zostaną wskazane później oceniono, iż to te wcześniejsze przepisy są względniejsze w sytuacji oskarżonego i to one znalazły zastosowanie przy orzekaniu wobec niego.

Biorąc pod uwagę wskazane wyżej okoliczności, za czyny popełnione w sierpniu 2014 roku wymierzono oskarżonemu karę ograniczenia wolności. Jest ona wystarczająca, by spełnić cele stawiane przed orzeczeniem o karze, uwzględnia też fakt niekaralności O. B. w czasie popełniania tych czynów. Wobec młodocianego sprawcy przestępstw konieczność poddania się rygorom kary ograniczenia wolności będzie dotkliwa, a przez to skutecznie wpłynie na jego zachowanie w przyszłości. Za odpowiednią do wagi czynów sprawcy oraz jego postawy w czasie postępowania uznano karę 12 miesięcy ograniczenia wolności. Orzeczono ją w formie związanej z wykonywaniem pracy na cele społecznie użyteczne, gdyż nie było możliwości orzeczenia o potrąceniu z wynagrodzenia wobec osoby nigdzie nie zatrudnionej. Miesięczny wymiar tej pracy ustalono na 30 godzin – oskarżony nie ma nikogo na utrzymaniu, nigdzie na stałe nie pracuje, musi jednak zdobywać środki na swoje utrzymanie. Podstawą do orzeczenia wobec oskarżonego kary ograniczenia wolności był art. 58 § 3 k.k.

Z podobnych powodów wymierzono oskarżonemu za czyn popełniony na szkodę J. M. karę ograniczenia wolności. Waga tego występkę sprzeciwia się orzeczeniu kary surowszej rodzajowo. Wysokość tej kary określono na 6 miesięcy, a miesięczny wymiar pracy w ramach ograniczenia wolności na 30 godzin. Również w tym przypadku podstawą do orzeczenia kary łagodniejszej rodzajowo był art. 58 § 3 k.k.

Za czyny z art. 279 § 1 k.k. wymierzono oskarżonemu karę roku pozbawienia wolności. Jego młody wiek oraz niepodleganie dotąd oddziaływaniu kary izolacyjnej oznaczają, iż nie jest konieczne orzeczenie kary surowszej, aby odstraszyć go od popełniania kolejnych przestępstw, by wdrożyć go do przestrzegania zasad porządku prawnego.

Ustalając w ten sposób wymiar kar jednostkowych Sąd zobowiązany był do orzeczenia kary łącznej. Przepisy aktualnie obowiązujące nakazywałyby w tej sytuacji wymierzenie jednej kary łącznej – pozbawienia wolności – obejmującej wszystkie kary jednostkowe. Przepisy sprzed 1 lipca 2015 roku pozwalałyby natomiast na objęcie karą łączną jedynie kar za czyny popełnione po styczniu 2015 roku. Występki z sierpnia 2014 roku popełniono bowiem przed

wydaniem wyroku skazującego w innej sprawie, przez co nie pozostawały one w zbiegu z pozostałymi czynami oskarżonego, stanowiącymi przedmiot niniejszego postępowania. W ocenie Sądu zastosowanie przepisów wcześniej obowiązujących kreuje sytuację korzystniejszą dla O. B. – będzie on miał do wykonania karę ograniczenia wolności oraz łączną karę pozbawienia wolności, a nie jedynie karę łączną tego drugiego rodzaju. Biorąc pod uwagę rozbieżność czasową pomiędzy czynami z sierpnia 2014 roku i marca 2015 roku kara łączna w tej drugiej wersji nie zostałaby orzeczona z zastosowaniem zasady absorpcji. Spowodowałoby to przedłużenie pobytu oskarżonego w zakładzie karnym w stosunku do efektów zastosowania przepisów obowiązujących przed lipcem 2015 roku. Z pewnością byłby to skutek dla niego bardziej dolegliwy niż obowiązek poddania się rygorom kary ograniczenia wolności, orzeczonej za czyny z sierpnia 2014 roku. Dlatego sięgnięto po możliwość, przewidzianą w art. 4 § 1 k.k. i zastosowano wobec oskarżonego przepisy obowiązujące w dacie popełnienia przez niego przypisanych czynów.

Na podstawie art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 2 k.k. i art. 87 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego karę łączną, obejmującą skazania na kary roku pozbawienia wolności i 6 miesięcy ograniczenia wolności. Czyny, za które je orzeczono, popełniono w marcu 2015 roku, w podobny sposób, wypełniały one znamiona kradzieży z włamaniem. Sąd karę łączną orzeczono z zastosowaniem zasady asperacji, możliwie najbliższej absorpcji, w wysokości roku i miesiąca pozbawienia wolności. Na jej poczet zaliczono dzień zatrzymania oskarżonego – 31 marca 2015 roku.

Wobec złożenia przez pokrzywdzonych – R. B. i M. K. – wniosków o naprawienie szkody, Sąd na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego taki środek karny polegający na zobowiązaniu go do zapłaty na rzecz tych osób kwot odpowiednio 1.500 i 650 złotych.

Z uwagi na opisaną wcześniej sytuację majątkową oskarżonego oraz to, że nie posiada on majątku, na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolniono go od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.